

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 934/86

af 24. marts 1986

om ændring af forordning (EØF) nr. 1785/81 om den fælles markedsordning for sukker

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1785/81 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 ⁽⁴⁾, er det fastsat, at ordningen med produktionskvoter i denne sektor gælder for produktionsårene 1981/82 til 1985/86, og at Rådet til sin tid vil vedtage den ordning, der skal anvendes fra den 1. juli 1986;

den fælles markedsordning for sukker har siden produktionsåret 1981/82 bygget på det princip, at producenterne er finansielt ansvarlige for samtlige tab, som skyldes afsætningen af Fællesskabets overskudsproduktion i forhold til det interne forbrug;

de seneste års udvikling på verdensmarkedet, som har været præget af en vedvarende overproduktion i forhold til forbruget og derved af stadig større overskudslagre, samt den store tekniske produktionskapacitet i Fællesskabet gør det nødvendigt at opretholde de hidtidige, effektive foranstaltninger til styring af produktionen; ordningen med produktionskvoter bør derfor bibeholdes en yderligere femårig periode;

Fællesskabets udvidelse medfører, at anvendelsen af kvotaordningens principper og mekanismer kommer til at omfatte andre producenter, og der forventes efter udvik-

delsen et væsentligt mindre produktionsoverskud af A-sukker og B-sukker; desuden kan afsætningsmulighederne inden for Fællesskabet forøges f.eks. ved at fremme anvendelsen af kvotasukker til andre formål end konsum; på baggrund af bl.a. den ustabile situation, der kendetegner priserne på verdensmarkedet for sukker, og den cykliske karakter af udviklingen her forekommer det hensigtsmæssigt at bevare de eksisterende basismængder sukker og isoglucose i produktionsårene 1986/87 og 1987/88 uændret og at vedtage, at basismængderne for produktionsårene 1988/89 til 1990/91 samt fordelingen af de hermed forbundne udgifter for producenterne fastsættes på et senere tidspunkt under hensyn til situationens udvikling;

for at sikre den finansielle dækning af de ovenfor nævnte nye afsætningsmuligheder må finansieringsmekanismen tilpasses på nogle områder, således at producenterne som led i en nyordning kommer til helt eller delvis at bære byrderne i forbindelse med eventuel ydelse af restitutioner for den pågældende produktion;

på grund af nødvendigheden af at muliggøre en vis strukturel tilpasning af forarbejdningsindustrien samt af sukkerroe- og sukkerørstyrkningen, medens kvotaordningen er i kraft, bør der indføres en udsvingsmargen, der gør det muligt for medlemsstaterne at ændre virksomhedernes kvoter inden for 10 %; i betragtning af den særlige situation på dette område i Spanien, Italien og de franske oversøiske departementer bør denne begrænsning ikke gælde for disse egne, såfremt der er iværksat omstrukturingsplaner;

for at få dækket samtlige faktiske udgifter i forbindelse med udførelsen af Fællesskabets produktionsoverskud i produktionsårene 1981/82 til 1985/86 samt uanset den fremtidige anvendelse af den selvfinansieringsordning, der er fastsat i artikel 28 i forordning (EØF) nr. 1785/81, bør der endvidere indføres en absorptionsafgift for den pågældende sektor; med henblik herpå bør alle de berørte producenter, anmodes om at udvise solidaritet for at absorbere det underskud, der er konstateret ved udgangen af perioden 1981/82 til 1985/86, og som på budgettet skønnes at ville beløbe sig til 400 mio ECU; for at opnå

⁽¹⁾ EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986.

⁽²⁾ EFT nr. C 354 af 31. 12. 1985, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8.

den mest retfærdige gennemførelse af denne afgift er det rimeligt at fordele den over en periode på fem produktionsår og at lade den gælde for hele den produktion af sukker og isoglucose, der direkte eller indirekte har nydt godt af den fælles markedsordnings garantier;

i betragtning af produktionsstrukturernes udvikling inden for denne sektor er det materielt umuligt at belaste de enkelte landbrugsproducenter eller forarbejdningsindustrier med denne afgift i et forhold svarende til de tidligere ved ordningen opnåede fordele; den eneste mulighed er derfor en differentiering efter produktionsområde, jf. artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81; der bør med henblik herpå tages hensyn til de bidrag, som tidligere er blevet betalt af alle sukkerroe- og sukkerørproducenterne samt sukker- og isoglucoseproducenterne, og til den faktiske produktion, der forventes i de samme områder i forhold til produktionen i produktionsåret 1984/85;

det er imidlertid nødvendigt at skabe ligevægt mellem ordningens byrder og fordele, således at de differentierede beløb, der fastsættes for absorptionsafgiften, i det fornødne omfang tilpasses for at sikre, at indtægterne fra afgiften ikke i det enkelte område og for de fem pågældende produktionsår tilsammen overstiger det nødvendige beløb til dækning af de faktiske udgifter til eksport af overskuddene i produktionsårene 1981/82 til 1985/86;

i betragtning af absorptionsafgiftens art bør den ikke anvendes i produktionsområderne i Spanien og Portugal;

sukkerroe- og sukkerproduktionen i Italien samt sukkerør- og sukkerproduktionen i de franske oversøiske departementer er fortsat præget af vanskeligheder, især på grund af utidssvarende produktionsmetoder eller uhenigtsmæssige strukturforhold; de pågældende afgrøder og forarbejdningsindustrier er for disse områder af væsentlig betydning og endog af afgørende betydning for økonomien i de oversøiske franske departementer; det bør derfor tillades de pågældende medlemsstater i en begrænset periode og på visse betingelser at yde national tilpasningsstøtte til de nævnte sektorer; for Italiens vedkommende bør det på baggrund af den alvorlige situation, som sukkerindustrien befinder sig i, og de omstrukturingsplaner, som er under gennemførelse i denne sektor, bestemmes, at denne støtte kan tilpasses, jf. dog anvendelsen af traktatens artikel 92 til 94; ved anvendelsen af disse artikler vurderer Kommissionen især, om støtten er i overensstemmelse med de pågældende planer;

overgangen til bestemmelserne i denne forordning bør foregå på de bedst mulige vilkår; forskellige overgangsforanstaltninger kan derfor vise sig nødvendige;

disse bør fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1785/81 ændres således:

1. Artikel 19, stk. 7, affattes således:

»7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt ændringen af bilag I vedtages efter fremgangsmåden i artikel 41.«

2. Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

1. Artikel 24 til 32 gælder for produktionsårene 1986/87 til 1990/91, jf. dog stk. 3.

2. A-kvoterne og B-kvoterne for de sukker- og isoglucoseproducerende virksomheder svarer for produktionsårene 1986/87 og 1987/88 til kvoterne for produktionsåret 1985/86.

3. For produktionsårene 1988/89 til 1990/91 fastsætter Rådet inden den 1. januar 1988 efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43, stk. 2, bl.a. basis-mængderne for A- og B-produktion af sukker og isoglucose samt fordelingen af de omkostninger, der er forbundet hermed for producenterne, inden for rammerne af kvotaordningen i dette afsnit.«

3. Artikel 24, stk. 1, fjerde afsnit, litra c), affattes således:

»c) C-sukker eller C-isoglucose, enhver mængde sukker eller isoglucose, der fremstilles inden for et bestemt produktionsår, og som overstiger summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvoter, eller som produceres af en virksomhed, der ikke råder over kvoter.«

4. Artikel 25, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Den i første afsnit nævnte grænse på 10 % gælder ikke for Italien, for Spanien og for de franske oversøiske departementer, når overdragelsen af kvoter sker i forbindelse med projekter for omstrukturering af sukkerroe- eller rørsukkersektoren eller sukkersektoren i det pågældende område, i den udstrækning det er nødvendigt til gennemførelsen af disse projekter. For så vidt angår overdragelse af kvoter i Spanien i forbindelse med disse omstrukturingsplaner, finder artikel 9 i forordning (EØF) nr. 193/82 (!) anvendelse.

(!) EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 3.«

5. Artikel 26, stk. 1, andet afsnit, affattes således :

»Artikel 8, 9, 18 og 19 gælder ikke for sådant sukker, og artikel 9, 18 og 19 ikke for sådan isoglucose.«

6. I artikel 28, stk. 1, affattes den indledende sætning således :

»1. Inden udgangen af hvert produktionsår konstateres :«

7. I artikel 28, stk. 2, affattes den indledende sætning således :

»2. Ved udgangen af produktionsåret 1987/88 konstateres kumulativt for de to produktionsår 1986/87 og 1987/88 :«

8. I artikel 28, stk. 5, indsættes som tredje og fjerde afsnit :

»Rådet kan dog efter fremgangsmåden i andet afsnit fra og med produktionsåret 1986/87 ændre loftet over B-afgiften med indtil 37,5 % af interventionsprisen for hvidt sukker.

Rådet kan efter fremgangsmåden i andet afsnit vedtage, at tabene i forbindelse med eventuel ydelse af de i artikel 9, stk. 3, omhandlede produktionsrestitutions helt eller delvis medregnes ved fastsættelsen af det samlede tab, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra e).«

9. Følgende afsnit indsættes :

»AFSNIT III A

ABSORPTIONSAFGIFT

Artikel 32a

1. Med forbehold af bestemmelserne i afsnit III opkræves der hos sukker- og isoglucosefabrikanterne i produktionsårene 1986/87 til 1990/91 en absorptionsafgift af deres produktion af A- og B-sukker og A- og B-isoglucose til absorption af det underskud på 400 mio ECU, der er konstateret efter anvendelsen af kvotasyttemet i perioden 1981/82 til 1985/86.

For produktionsårene 1986/87 og 1987/88 anvendes absorptionsafgiften på 80 mio ECU for hvert produktionsår med henblik på at absorbere hele Fællesskabets underskud efter de nærmere bestemmelser i stk. 2 og 3.

For så vidt angår de afgørelser, der i henhold til artikel 23, stk. 3, skal træffes inden 1. januar 1988, træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommis-

sionen afgørelse om de nærmere bestemmelser om anvendelse af den i stk. 2 og 3 fastsatte absorptionsafgift for produktionsårene 1988/89 til 1990/91.

2. For sukkerfabrikanterne fastsættes den i stk. 1 omhandlede absorptionsafgift for de pågældende områder således :

Produktionsområde i henhold til artikel 24, stk. 2	Beløb i ECU pr. 100 kg, udtrykt i hvidt sukker
Danmark	0,7736
Tyskland	0,8823
Frankrig (hovedlandet)	0,8820
Frankrig (OD)	0,1766
Grækenland	0,3982
Irland	0,4080
Italien	0,3398
Nederlandene	0,7552
BLØU	0,7137
Det forenede Kongerige	0,4357

3. For isoglucosefabrikanterne fastsættes den i stk. 1 omhandlede absorptionsafgift for de pågældende områder således :

Produktionsområde i henhold til artikel 24, stk. 2	Beløb i ECU pr. 100 kg, isoglucose, udtrykt i tørstof
Danmark	0,3094
Tyskland	0,3529
Frankrig (hovedlandet)	0,3528
Frankrig (OD)	0,0706
Grækenland	0,1593
Irland	0,1632
Italien	0,1359
Nederlandene	0,3021
BLØU	0,2855
Det forenede Kongerige	0,1743

4. Absorptionsafgiften justeres dog efter den i stk. 6 nævnte fremgangsmåde i det omfang, det er nødvendigt, for at sikre, at indtægterne fra absorptionsafgiften ikke pr. område og for alle de fem pågældende produktionsår overstiger det femdobbelte af det resultat, der fremkommer, når den absorptionsafgift, der er fastsat for det pågældende område for produktionsårene 1986/87 og 1987/88 multipliceres med den produktion af A- og B-mængder, der er konstateret for produktionsåret 1984/85 for samme område.

5. Sukkerfabrikanterne kan af sælgerne af sukkerroer eller eventuelt sukkerrør, som er dyrket i Fællesskabet, for en sukkermængde, for hvilken absorptionsafgiften opkræves, kræve en godtgørelse af denne afgift på 60 % af denne. Dog kan parterne aftale en anden procent.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes om nødvendigt efter fremgangsmåden i artikel 41.*

10. Artikel 46 affattes således :

»Artikel 46

1. For produktionsårene 1986/87 og 1987/88 er Den italienske Republik og Den franske Republik bemyndiget til på betingelserne i stk. 2 og 3 at yde en tilpasningsstøtte til sukkerroe- og sukkerrørproducenter samt eventuelt i givet fald til sukkerproducenter.

2. I Italien kan den i stk. 1 nævnte støtte kun ydes til produktion af den mængde sukker, som falder inden for hver sukkerproducerende virksomheds A- og B-kvota.

For denne produktion kan det maksimale støttebeløb pr. 100 kg hvidt sukker ikke overstige 23,64 % af interventionsprisen for hvidt sukker fastsat i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), for hvert af produktionsårene 1986/87 og 1987/88.

3. Den italienske Republik kan dog gennemføre en tilpasning af de i stk. 2 omhandlede støttebeløb, såfremt dette er påkrævet som følge af exceptionelle forhold i forbindelse med de planer for omstrukturering af sukkersektoren i Italien, som er under

gennemførelse. Ved anvendelsen af traktatens artikel 92 til 94 vurderer Kommissionen navnlig, om disse støttebeløb er i overensstemmelse med omstrukturingsplanerne.

4. I Frankrig kan den i stk. 1 nævnte støtte kun ydes til produktion i de oversøiske departementer af en mængde hvidt sukker, som ikke overstiger den basismængde, der er tildelt disse departementer, med fradrag af den overdragelse af A-kvoter for 30 000 tons hvidt sukker, der blev foretaget i 1981/82 i henhold til artikel 25, stk. 3, andet afsnit. Denne støtte kan ikke overstige 6,04 ECU pr. 100 kg udtrykt i hvidt sukker.

5. Endvidere bemyndiges Den italienske Republik til i produktionsårene 1986/87 og 1987/88 for sukker, for hvilket der kan ydes den i artikel 8 nævnte refusion, når den rentesats, der benyttes ved beregningen af den refusion der er nævnt i artikel 8, at dække virkningen af denne forskel på lageromkostningerne ved en statsstøtte.*

11. Artikel 48 affattes således :

»Artikel 48

Overgangsforanstaltninger kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 41.

De anvendes indtil senest den 30. juni 1987.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 1986.

På Rådets vegne

G. BRAKS

Formand